

SUZANA HOI

Nova cesta 8

Tel./fax: (31) 431 11 11

E-mail: odvsh

U Zagrebu, 02. kolovoza 2021.

**UDRUGA ZA NEZAVISNU MEDIJSKU
KULTURU, Zagreb**

N/p gospodina Toni Gabrić, glavni urednik

**Šubićeva 20/3
10000 Zagreb**

Podnositelj zahtjeva: **Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba,**
OIB 81725888904, Zagreb, Ul. Ignjata Đorđića 26,
zastupana po Ravnateljici prof. dr. sc. Gordani Buljan Flander,
i prof. dr. sc. **Gordana Buljan Flander**, OIB 05023174283, Zagreb, Ul.
Ignjata Đorđića 26, oboje zastupani po punomoćnici Suzani Horvat,
odvjetnici iz Zagreba, Nova cesta 82, po punomoći u privitku,

na temelju članka 40. i članka 41., Zakona o medijima, podnosi slijedeći

ZAHTJEV ZA OBJAVOM ISPRAVKA NETOČNIH I NEPOTPUNIH INFORMACIJA

sukladno članku 22., 40., 41. i 42., Zakona o medijima, Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba, zastupana po Ravnateljici prof. dr. sc. Gordani Buljan Flander, te prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander, oboje zastupani po punomoćnici Suzani Horvat, odvjetnici iz Zagreba, u interesu istinitog informiranja javnosti podnose **ZAHTJEV** za objavom ispravka netočnih, neistinitih i nepotpunih informacija objavljenih na portalu www.h-alter.com dana 23. srpnja 2021. u članku / serijalu pod naslovom „Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (3)“, autorice Jelene Jindre.

Prije svega ističe se kako je, prije objave članka / serijala pod naslovom „Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece?“, od strane novinarkе Jelene Jindre, Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: Poliklinika) zaprimila više upita – između ostalog - vezano za rad Poliklinike kao ustanove, rad pojedinih djelatnika Poliklinike, na koje je upite Poliklinika pravodobno odgovorila i novinarki Jelene Jindri, a sve u cilju istinitog informiranja javnosti.

Unatoč dostavljenim podacima / informacijama od strane Poliklinike, te činjenici da su informacije o radu Poliklinike javno dostupne na web stranici Poliklinike, objavljeni tekstovi sadrže niz netočnih i neistinitih informacija.

Naime, nije točno, a kako se to navodi u članku od 23. srpnja 2021.;

1. *da, citat: „...Međutim, u Hrvatskoj praktičari „otuđenja“ koji imaju status i moć ne komuniciraju sa stručnjacima za obiteljsko nasilje. Zašto, primjerice, Poliklinika nikada nije organizirala okrugli stol ili javnu raspravu o uvođenju „otuđenja od roditelja“ u sustav za zaštitu djece i obitelji na koji bi bili pozvani svi relevantni stručnjaci?“, budući je jedno od temeljnih načela rada Poliklinike i multidisciplinarnog tima Poliklinike intersektorska suradnja - policije, pravosuđa, socijalne skrbi, odgojno - obrazovnog sustava...- što je javno dostupan podatak na web stranici Poliklinike. Također se ističe, kako je Poliklinika (i/ili stručnjaci Poliklinike) u više navrata organizirala i / ili sudjelovala na raznim aktivnostima (konferencijama, simpozijima, okruglim stolovima, diskusijama, predavanjima...) vezano za zaštitu djece, pa i na ovu temu, na lokalnoj i državnoj, ali i regionalnoj, europskoj i svjetskoj razini, iako takva obveza Poliklinike ne postoji. Kao i druge zdravstvene ustanove, Poliklinika postavlja dijagnoze prema MKB-u, obavještava službe za zaštitu djece o sumnji na zlostavljanje i zanemarivanje te preporuča daljnje postupke i tretmane u svrhu zaštite zdravlja djece, slijedom čega je jasno, da se „otuđenje“ ne postavlja kao dijagnoza.*

2. *nadalje, nije točno, da, citat: „Dok u slučajevima seksualnog zlostavljanja djece stručnjaci, pogotovo G. Buljan Flander, javno govore da djeca nikada na lažu i da im je najvažnije vjerovati, u slučajevima „otuđenja“ ili emocionalnog zlostavljanja, opet praktičari 'otuđenja', pa i G. Buljan Flander, tvrde da djeca u pravilu lažu, pa i o tome da su seksualno zlostavljana. I to pod utjecajem i manipulacijom 'otuđujućeg' roditelja.“, budući niti Ravnateljica prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander niti drugi djelatnici Poliklinike nisu izjavili niti da djeca „nikad ne lažu“ u jednoj situaciji, niti da djeca „u pravilu lažu“ u drugoj situaciji.*

3. *nije točno, da, citat: „(...) mogu prepoznati, opet, samo stručnjaci za „otuđenje“. Kao što smo prethodno dokumentirali, u cijeloj hrvatskoj psihologiji, psihijatriji i socijalnoj skrbi to su samo zaposlenici Poliklinike.“, budući je u više navrata novinarki Jeleni Jindri i to prije objave članka / serijala Poliklinika odgovorila kako se praktičar općenito definira kao „onaj koji ima neposredno iskustvo u struci, koji je usmjeren na primjenu znanja“. Praktičari u području otuđenja, su oni stručnjaci koji se u svom svakodnevnom radu susreću s tom problematikom, rade s obiteljima kod kojih postoji sumnja na otuđenje. Niti na jednom dokumentu nitko nije imenovan stručnjakom za otuđenje ili slično, niti netko od stručnjaka Poliklinike od strane Family Separation Clinic, tako ni drugi stručnjaci od strane Poliklinike.*

4. *u odnosu na dio teksta koji započinje sa, citat: „(...) Šesta hrvatska Laura...“, ističe se kako prikazivanje doživljaja jednog anonimnog roditelja, bez ikakvog konteksta i informacija, kompletnih anamnestičkih podataka i informacija od strane institucija i stručnjaka iz bilo kojeg sektora uključenih u konkretan slučaj, a posebno bez procjene stanja djeteta, ne može biti objektivno, a činjenica da stručnjaci ne smiju komentirati konkretne slučajeve vezane uz djecu, daje mogućnost pristranom i neprofesionalnom iznošenju informacija.*

5. *nije točno, da, citat: „Woodalovi primjerice u Razumijevanju otuđenja od roditelja pišu da stručnjak za otuđenje mora biti iskusan, čvrst i energičan terapeut. U Poliklinici su praktičarke „otuđenja“ psihologinje koje ne ispunjavaju te preduvjete. Sve te ekstenzije ravnateljice Poliklinike, koje donose mišljenje i nalaze o djeci nemaju ni radno ni profesionalno iskustvo izvan Poliklinike.“, budući se niti jedan stručnjak Poliklinike ne deklarira kao „praktičarka“ otuđenja. U Poliklinici rade stručnjaci/stručnjakinje, a ne „ekstenzije“, kako ih se članku pogrdno naziva, čiji su životopisi javno dostupni na web stranici Poliklinike – to su primarijusi, docenti, profesori, doktori znanosti, psihoterapeuti za odrasle, psihoterapeuti za djecu i mlade, subspecijalisti dječje i adolescentne psihijatrije, međunarodni eksperti, konzultanti, od kojih su neki osim u Poliklinici radili u Psihijatrijskoj bolnici za djecu i mladež, Psihijatrijskoj bolnici Sv. Ivan, Neuropsihijatrijskoj bolnici Dr. Ivan Barbot, u drugim zdravstvenim ustanovama/bolnicama i u drugim gradovima, a neki i na*

fakultetima. Isto prepoznaje Vijeće Europe koje je u više navrata predstavilo Polikliniku kao primjer dobre prakse za 47 zemalja Europe u zaštiti djece, kao i ISPCAN (International Society for Prevention of Child Abuse and Neglect) koji je dodijelio Poliklinici nagradu na svjetskom nivou (u konkurenciji više od 180 zemalja svijeta) upravo za multidisciplinarni tim.

6. nije nadalje točno, da, citat: „U javnosti je zahvaljujući kultu ličnosti koji njeguje ravnateljica Poliklinike stvoren pogrešan dojam da djeca preko uputnice dolaze na dijagnostiku ili na psihoterapiju kod Gordane Buljan Flander.“, obzirom liječnici upućuju djecu u ustanovu (Polikliniku) i / ili multidisciplinarni tim općenito, a ne pojedincu osobno, pa tako niti Ravnateljici ustanove, osobno. Prilikom naručivanja, roditelji pri obavijesti o prvom terminu ili terminima obrade, dobiju informaciju o imenu i struci / imenima i strukama stručnjaka kod kojih imaju termin za dijete, ovisno o uputnoj dijagnozi liječnika koji dijete upućuje.

7. nije točan navod, da, citat: „No, činjenica je da je u ovom trenutku Poliklinika jedina ustanova koju sustav prepoznaje kao relevantnu ustanovu za probleme zlostavljane djece i djece u konfliktnim razvodima, a da je baš ona uvela u primjenu „otuđenje od roditelja“, opasna je za sve – muškarce, žene, djecu.“, obzirom je prije objave članka poslan odgovor novinarki Jeleni Jindri i glavnom uredniku, u kojem se navodi kako Poliklinika nastoji osnažiti roditelje da se dogovore i odaberu zdravstvenu ustanovu koja je kadrovski opremljena za multidisciplinarnu obradu djece, kao i da po želji i potrebi potraže drugo mišljenje. U javnim nastupima Poliklinika ističe kako kolege iz drugih ustanova imaju zakonsku i etičku obvezu raditi s djecom i obiteljima bez obzira na problematiku, te surađivati s nadležnim institucijama u svrhu zaštite djece. Pored Poliklinike kadrovske odnosno stručne mogućnosti za dijagnostičku obradu i rad s djecom, mladima i obiteljima u području problema i zaštite mentalnog zdravlja imaju i Klinički bolnički centar Zagreb, Psihijatrijska bolnica za djecu i mladež te Klinika za dječje bolesti Zagreb.

Slijedom iznijetog, a budući da predmetni članak / serijal sadrži maliciozne i neistinite navode o radu Poliklinike, objavljivanjem navedenih članaka postupljeno je protivno svim pravilima novinarske struke na štetu ugleda Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba, ali i osobno ugleda prof. dr. sc. Gordane Buljan Flander, stoga ovim putem zahtijevam objavljivanje ovog ispravka netočnih i nepotpunih informacija navedenih na portalu www.h-alter.com, dana 23. srpnja 2021. u serijalu pod naslovom „Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (3)“, autorice Jelene Jindre, u cijelosti, na način propisan člankom 41. stavak 1. Zakona o medijima u vezi sa člankom 40. Zakona o medijima.

Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba zastupana po
Ravnateljici prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander i
Prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander oboje zastupani po

ODVJETNICA
SUZANA ŠIMUNIĆ
Zagreb, Nova cesta 82